

[Udenrigsministeren]

for i generalforsamlingen skal man have $\frac{2}{3}$ flertal. Jeg vil kun sige, at ud fra den vurdering, jeg kan anlægge af spørgsmålet, har man ikke villet begive sig ud i dette, fordi man vel ikke havde sikkerhed for, at det nødvendige $\frac{2}{3}$ flertal ville være til stede. Den danske regering har med det, vi her har foreslået, først og fremmest ønsket at vise solidaritet med USA, der står i en meget vanskelig situation, og at begynde en lang procedure via FN og altså i generalforsamlingen synes jeg ikke er det, der lige er påkrævet.

Hr. Ib Christensen sagde, at EF-udenrigsministrene jo ikke kan beslutte noget. Det, vi besluttede – for vi kan godt beslutte noget, når vi er enige om det – var, at vi ville gå hjem til vore parlamenter og dér få en nødvendig bemyndigelse til at kunne handle efter de retningslinjer, som i øvrigt var omtalt i beslutningen, og som jo altså tager sit udgangspunkt i det forslag, der ikke kom igennem i FNs sikkerhedsråd.

Jeg siger endnu en gang tak for tilslutningen, og jeg vil gerne give tilslutning til hr. Lasse Budtz' bemærkninger med håbet om, at det vil lykkes at få et hurtigt udvalgsarbejde.

Lasse Budtz (S):

Det er selvfølgelig vanskeligt helt at undgå at overlappe, hvad udenrigsministeren lige har sagt, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at hvis der var tale om en EF-aktion eller et bevidst EF-udspil, så stod vi jo ikke og snakkede om et lovforslag i dag. Hvis det var et EF-udspil efter artikel 113 i Romtraktaten, så var der ingen grund til at fremsætte et lovforslag. Men det er kun det ene bevis på, at hr. Steen Folke tager fejl. Det andet bevis på, at dette ikke er en EF-aktion, er jo nøjagtigt, hvad udenrigsministeren sagde, nemlig at der er en lang række lande, der indtager nøjagtig samme holdning som de ni EF-lande, og der er noget, der tyder på, at der kommer flere lande med, så vi bliver nødt til at mane det spøgelse i jorden endnu en gang.

Så vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior, at han skal ikke gøre sig nogen forhåbninger om at kunne skyde en kile ind mellem udenrigsministeren og mig. Vi er enige. Jeg bakker på mit partis vegne forslaget op, og hvis hr. Arne Melchior vil gøre sig den ulejlighed

at læse, hvad jeg sagde, så tror jeg, at hans opfattelse vil blive rettet af.

Hr. Ninn-Hansen var inde på, at det kunne være nødvendigt med yderligere indgreb eller aktionsformer osv. Det er jeg sådan set ikke ganske uenig i, men jeg vil dog lige sige, at vi er meget betænkelige ved at lave egentlig, jeg havde nær sagt krigsførelse med fødevarer. Det er for det første imod, hvad der er vedtaget i FN ved forskellige lejligheder, for det andet er det en betænkelig udvikling.

I det hele taget vil jeg nok sige, at socialdemokratiet ikke er henrykt for at skulle fremsætte et forslag som dette, simpelt hen af humanitære grunde, og derfor er vi også betænkelige, hvis det skal udvides. Men vi mener, det er nødvendigt, fordi der er tale om en oplagt krænkelse af den internationale retsorden, og fordi vi mener, det er rimeligt, at vi viser loyalitet over for den største af vore allierede. Men vi mener også, at man såvel i Iransagen som i Afghanistanproblemet bør holde alle forhandlingskanaler åbne. Vi skal ikke udvide kriserne, vi skal forsøge at inddæmme dem, og det er en del af grundlaget for socialdemokratiets udenrigspolitik.

Endelig vil jeg blot tilføje, at vi deler hr. Arne Melchiors ønske om en udenrigspolitisk debat, og vi vil meget gerne være med til at fremkalde den.

Ninn-Hansen (KF):

Til hr. Lasse Budtz blot dette: spørgsmålet om, hvorvidt man skal foretage en udvidelse, der også kommer til at omfatte fødevarer, kan vi drøfte. Det, jeg lagde vægt på at sige, var, at det tab, vi selv kan komme til at lide som følge deraf, ikke må være afgørende, for det må vi her i landet selvfølgelig være indstillet på at tage.

Udenrigsministeren sagde så meget rigtigt om dette forslag og om denne sag, at jeg egentlig ikke bryder mig om, at denne debat skulle kunne farves af en uenighed imellem os, som jeg endda håber på kun er midlertidig. Derfor var mit spørgsmål også til udenrigsministeren, om udenrigsministeren eller kulturministeren ville give en redegørelse her i tinget – jeg vil gerne tilføje, at jeg ser helst, det er udenrigsministeren, der gør det, fordi jeg betragter det som et udenrigspolitisk